

<http://www.larouche.se/artikel/volvoorder-visar-laroucheplanens-mojligheter>

av Ulf Sandmark

28 januari 2010

Volvo lastvagnars jätteorder på 1.000 lastbilar till Etiopien kom ur det enorma sug som håller på att utvecklas med den Fyrmaktsdynamik, som LaRouche förespråkar. Det är den nya dynamik som dominerar världspolitiken i synnerhet efter segern över Klimatbluffen i Köpenhamn. LaRouche har föreslagit en samarbetsöverenskommelse mellan Kina, Indien, Ryssland och USA, creditsystem och satsning på stora infrastrukturprojekt. Även om USA ännu inte anslutit sig, har de andra tre länderna dragit igång gigantiska samarbetsprojekt och dragit in andra länder i andra världsdelar. Nu börjar detta få dramatiska effekter i även i Sverige.

Ordersumman för lastbilarna uppges i media vara 140 miljoner dollar, dvs ungefär en miljard kr. Volvo lastvagnar sålde lastbilarna till ett enda cementföretag, som dessutom säger sig vilja köpa ännu fler lastbilar, totalt 2.000-2.500 st, dvs ca hälften av vad Volvo Lastvagnar sålde i hela Afrika (4.178) rekordåret 2008. För Etiopien skulle det betyda ungefär en fördubbling av hela landets lastbilsflotta på 3.000 bilar.

Hur kan det komma sig att Sverige nu sätts i arbete för att börja leverera massor med maskiner till ett av de fattigaste länderna på jorden?

Köparen, cementföretaget MIDROCK Derba Cement, är på väg att öppna en helt ny cementfabrik och börja kalkbrytning i ett jordbruksområde 70 km sydväst om huvudstaden Addis Abeba. Fabriken skall producera 2,5 miljoner ton cement per år, vilket kommer att nästan fördubbla landets cementproduktion. Hälften av finansieringen kommer från den saudisk-etiopiske affärsmannen Schejk Mohammed Ali Al-Amoudi, som är känd i Sverige som ägare till bensinbolaget Preem och dess raffinaderi i Lysekil. Den andra hälften, 200 miljoner dollar, finansieras av Europeiska investeringsbanken, International Finance Corporation, den Afrikanska utvecklingsbanken och Utvecklingsbanken för Etiopien.

Lastbilarna skall också användas på en gigantiskt jordbruksföretag, Saudi Star Agricultural Co. På 10-15 års sikt siktar företaget på att få 500.000 ha, men regeringen tilldelar mark ednast i den mån det blir ett bra resultat. Företaget skall börja med att odla ris på 10.000 ha och utnyttja vatten från en damm som inte använts på 18 år. Riset kommer att produceras med modern teknik och ge ett stort överskott till hemmamarknaden, även om 55 procent skall exporteras till Saudiarabien. Lastbilarna skall användas för varutransporterna. Hittills har 102 miljoner dollar investerats i farmen, inkl. 80 miljoner för inköp av jordbruksmaskiner från Caterpillar, utrustning som räcker till 60.000 ha.

För cementproduktion skall också en ny kolgruva öppnas för att få fram en miljon kol per år till uppvärmningen av cementugnarna, för att ersätta den dyra elektriciteten. Denna hittills obrukade fyndighet beräknas innehålla 20 miljoner ton kol.

Efterfrågan, som drar fram alla dessa projekt och maskinleveranser, är en enorm utbyggnad av vattenkraften i Etiopien. Den 13 januari i år invigdes det stora vattenkraftverket Gibe II som ökade Etiopiens elproduktion med 30 procent (420 MW). Från vattendammen Gibe I som har en effekt på 184 MW, har man i Gibe II-projektet lett vattnet i en tunnel på 26 km under ett berg till en annan flod och kunnat få ut en 500 meters fallhöjd. Gibe III är redan under byggnad och kommer, när det blir klart 2013, att bli Afrikas största vattenkraftverk med en effekt på 1840 MW. Det är nästan dubbelt så stort som Sveriges största kraftverk Harsprånget på 977MW. Det är det kinesiska vattenbyggnadsföretaget Hydrochina, tillsammans med det italienska byggföretaget Salini Costruttori, som bygger de första tre stegen i det gigantiska

Gilgel-Gibe-projektet. Hydrochina har nu uppdraget, finansierat av kinesiska statliga exportkrediter, att bygga Gibe IV, som skall vara klart 2014 med en ytterligare kapacitet på 1472 MW. Senare planerar man lägga på 560 MW med Gibe V. Totalt en effekt motsvarande fyra stora kärnkraftsreaktorer.

Etiopiens elkraft kommer huvudsakligen från sju stora vattendammar, varav två togs i bruk 2009. I mars invigs vattenkraftverket Tana Beles med 460 MW, vilket kommer att få upp den sammanlagda effekten till mer än 2.000 MW. Detta kommer att få upp landets elproduktion i nivå med konsumtionen och därmed få slut på de ständiga elavbrotten och effektsvackorna.

I september 2009, innan de senaste stora kraftverken togs i bruk, var den totala kapaciteten 860 MW. Etiopiens nationella elbolag planerar att på tio år öka kapaciteten med 17 gånger till 15.000 MW. Detta är ända bara hälften vattenkraftspotentialen i landet på 30.000 MW. För att klara detta har Etiopien nu kontrakt med tre kinesiska byggföretag, Hydroina, Sinohydro och CGGC, för att bygga nio stora vattenkraftsprojekt omfattande åtminstone 12 dammar.

Det är klart att det behövs cement, lastbilar och tusentals ton utrustning för denna utveckling. Detta redan innan LaRoucheplanen kommit igång på allvar och med huvudsakligen kinesiska exportkrediter. Det är LaRoucheörelsens politik att dra in USA och Sverige i Fyrkraftssamarbetet och alla dess projekt runt om i världen, för att sätta vår maskinproduktionen i fullt arbete. Det är med denna utvecklingspolitik det är möjligt att börja satsa på tillverkning av investeringsvaror och successivt överge den av spekulationsbubblor skapade efterfrågan att dyra konsumtionsvaror, som våra personbilar Volvo och Saab numera faktiskt är. Den stora ordern till Volvo lastvagnar visar att den svenska personbilsindustrins produktionskapacitet absolut inte får läggas ned, eftersom den kan bli ännu mer värdefull med [LaRoucheplanen](#).